

žalovanými v první stolici nebyl namítán. Jde o nedostatek řádného opodstatnění žaloby a k tomuto nedostatku měl první soud přihlížeti již v rámci návrhu žalovaných na zamítnutí žaloby.

Čís. 17327.

Tím, že po zahájení sporu o žalobě zápůrčí podle § 523 obč. zák. pro osobování si práva jízdy byla jízda po sporné cestě policejně zakázána, nestal se spor bezpředmětným.

(Rozh. ze dne 6. června 1939, R II 88/39.)

Žalobci se domáhají zápornou žalobou zápůrčí (§ 523 obč. zák.) na žalovaných, že jim nepřísluší právo jízdy po parcele č. . . ., že jsou povinni to uznati a zdržeti se dalších zásahů do jejich vlastnického práva. Žalovaní namítli mimo jiné, že policejní ředitelství v M. O. zakázalo užívati cesty vedoucí přes onu parcelu a tento svůj zákaz také oznámilo tím, že na obou stranách umístilo příslušné úřední znamení. První soud žalobu zamítl. Odvolací soud uložil prvému soudu, vyhradiv svému usnesení právní moc, nové jednání a rozhodnutí.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Tím, že po zahájení sporu byla policejně zakázána jízda po sporné cestě, nestal se žalobní nárok bezpředmětným. Toto policejní opatření vydané zřejmě s hlediska veřejných zájmů netýká se okruhu práv soukromých. Nezpůsobilo zánik služebnosti jízdy, jestliže tato služebnost žalovaným skutečně náleží. Také neučinilo bezpředmětným hájení žalobců proti osobování služebnosti, jestliže tato žalovaným po právu nepřísluší. Policejní zákaz jízdy po sporné cestě může býti policejním úřadem podle jeho úvahy volně změněn nebo zcela odvolán i bez ingerence stran; pro ten případ nemohou však zůstatí žalobci bez ochrany proti případnému porušování svého vlastnického práva.

Čís. 17328.

Odepřelo-li ministerstvo sociální péče po smrti člena stavebního družstva, jehož trhovou smlouvu se stavebním družstvem v příčině určitého domu již schválilo, souhlas k převedení tohoto domu do vlastnictví zůstavitelova universálního dědice pro závady v osobě dědicově, má dědic proti stavebnímu družstvu nároky jen jako bezelstný držitel podle § 331 obč. zák. Nároku na náhradu t. zv. renty pozemkové nemá.

(Rozh. ze dne 6. června 1939, Rv II 20/39.)